VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Seite 129v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

facemus omne malũ grande hoc ut p̃
uaricemur ĩ deo nr̃o ut ducam⁹ uxores
peregrinas. De filiis aut̃ ioiada filii eliasib sacerdotis magni gener erat sanabal
lath horonites quẗ fugam a me. Recor
dare dn̄e d̄s m̄s adulũ eos qui polluũt
sacerdociũ uelq; sacerdotale ⁊ leuiticũ ĩgit̃
mũdam eos ab omnib⁹ alienigenis ⁊ cõ
stitue ordines sacerdotũ ⁊ leuitarũ unũqũ
q; ĩ ministerio suo ⁊ ĩ oblacione lignorũ
ĩ tempib⁹ constituens ⁊ ĩpiminus. Memẽ
to mei d̄s m̄s ĩ bonum. Incipit prologus
operis a sonimo in lib⁹ Job.

Explicit lib. II. Esdre

Ogor p singulos scrip
ture diuine libros adu
sarios rendere male
dictis qui interpretacões
meas reprehensionemq;
septuaginta interpretum
criminant. qi non ⁊
apud grecos aquila symmachus theodo
cion uel ubum e ubo uel sensu de sensu uel
ex utroq; commixtum ⁊ medie temperatum
genus translacionis exposuerunt ⁊ omnia
ueteris instrumenti uolumina origenes
obelis asteriscisq; distinxerit quos uel
additos uel theodocio sumptos translaci
oni antique iseruit probans defuisse
qd additum est. Discant igit obtrectatores
mei neque ĩ toto quod ĩ paruis suscepert̃
aut interpretacõnẽ meam cũ asteriscis suis
radere. Sicq enim fieri potest ut q̃s plura
ĩtermisisse susceperint nõ eosdẗ eta ĩgnorãta
erasse fateant̃ p̃ceque ĩ Job. aut si ea que
sub asteriscis adscripta sunt sub tyferis pars
maxima uoluminis detruncabit̃ ⁊ hoc
dũ taxat apud grecos cerum apd latinos ante eum translacionẽ quã ab aste
riscis ⁊ obelis addita s̃ nup edidimus.
septingenti ferme aut octingenti uersus
desunt ut decurtat⁹ ⁊ lacerat⁹ corpo suisq;
liber fedatrem sui publice legentib⁹ pbeat.

Hec aut̃ translacio nullum de ueteribus
sequitur interpretem sed ex ipso hebraico a
rabicoq; sermone ⁊ interdum syro nunc
uerba nunc sensus nunc simul utrumq;
resonabit. Obliquus enim etiã apud he
breos liber totus fertur ⁊ lubricus ⁊ qd
greci rethores uocant. Exidiatios
Eyoc. dum aliud loquitur aliud agit ut
si uelis anguillam aut murenulam strictis
tenere manib⁹ quanto forci⁹ p̃sseris tan
to ci⁹ elabitur. Semini me ob intelligẽ
tiam hui⁹ uoluminis lydderii quendã p̃cep
torem qui apud hebreos primus haberi pu
tabatur nõ paruis redimisse nummis.
Cuius doctrina an aliquid p̃fecerim nescio.
Hoc unum scio non potuisse me interpreta
ri qd ante intellexeram. A p̃ncipio itaq; uo
luminis usq; ad ubã Iob. apud hebreos
psa oto ẗ. Porro a ubis Iob quibus aut
peat dies in qua natus sum ⁊ nox in qua
dictum est conceptus est homo usq; ad eũ
locũ ubi ante finem uoluminis scriptũ est.
Idcirco ipse me reprehendo ⁊ ago penitẗiã
ĩ fabulis ⁊ canere exametri ũsus sũt dactilo spondeoq; currentes ⁊ pr̃ ligue
ydioma crebro recipientes ⁊ alios pedes
non eaydẗ sillabarũ sz eorydẗ temporum
Interdum quoq; rithmus ipse dulcis ⁊ in
nullus fertur numeris legere solutis. Qd
metrica magis quam simplice lector intelli
gunt. A supradicto autem usu usq; ad finẽ
libri paruũ comma qd remanet psa otone
continuat. Qd si aliquidem incredulũ me
tra stilz ẗ apud hebreos ⁊ ĩ more nri flac
ci. greciq; pindari ⁊ alchei ⁊ saffo uel psal
teriũ uel lamentacones ieremie uel omnia
ferme scripturarũ cantica comphẽdi legat
philonem. ioseph̃ um. origenem. cesariẗsem
eusebiũ ⁊ eorũ testimonium me ueru dicere
comprobabit. Audiant qua pr̃ canes mei
idcirco me ĩ hoc uolumine laborasse.
non ut interpretacõnẽ antiquã reprehendẗm
sz ut ea que ĩ illa aut obscura sũt aut